

Evangelicals promoten Universalisme¹

https://www.wayoflife.org/reports/evangelicals_promoting_universalism.html, 1-10-2013.

Uitgebreid op 27-6-2023.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

In een open brief aan een krantredacteur zegt paus Franciscus dat oprechte atheïsten door God zullen geaccepteerd worden. Schrijvend aan Eugenio Scalfari, oprichter van *La Repubblica*, zei de paus: “Als u me vraagt of de God van de christenen hen vergeeft die niet geloven en die het geloof niet zoeken, dan begin ik met te zeggen -- en dat is het fundamenteelste -- dat Gods genade geen grenzen kent als u naar Hem gaat met een oprecht en berouwvol hart. Voor hen die niet geloven in God geldt dat zij hun geweten moeten gehoorzamen” (“Pope Francis Assures Atheists”, *The Independent*, UK, Sept. 11, 2013).

Deze uitspraak maakte grote ophef, maar dit is niets nieuws want evangelicals zeggen dit al decenia lang. In feite is dit weer een andere weg waarin rooms-katholieken en evangelicals “naar elkaar toe komen”. Het is een ander aspect van de bouw van de eindtijdse eengemaakte wereldkerk.

Een boek uit 1996, uitgegeven door Zondervan Publishing House, bracht de geschriften van verschillende theologen die handelden over de vraag of er al dan niet redding is in heidense religies. Het boek, *More Than One Way?* Heeft de ondertitel: “Vier zienswijzen van redding in een pluralistische² wereld”.

Drie van deze zienswijzen promoten een of andere vorm van inclusivisme³ of universalisme. De auteurs van de zienswijzen zijn John Hick, Clark Pinnock, Alister McGrath, R. Douglas Geivett, en W. Gary Phillips. Het boek werd geredigeerd door Dennis Okholm en Timothy Phillips, associate professors theologie aan het Wheaton College. De verschillende zienswijzen zijn opgedeeld in vier groepen: 1) Normatief pluralisme, 2) Inclusivisme³, 3) Agnosticisme, en 4) Exclusivisme⁴ - redding enkel door persoonlijk geloof in Christus.

Het intellectuele evangelicalisme heeft lang geweigerd doctrine te zien in termen van zwart en wit, recht en krom, waarheid en ketterij. De emerging church is de meest recente afwijking in de afvaligheid van het evangelicalisme.

Intellectuele evangelicals zien de dingen typisch in termen van verschillende grijswaarden. Theologie is eerder een intellectueel tijdverdrif dan een kwestie van leven en dood, hemel en hel. De evangelical beweert dat de Bijbel zijn enige gezagsbron is, maar in de praktijk heeft de Bijbel geen absoluut gezag, omdat hij bereidwillig is ketterse interpretaties van de Schrift aan te nemen als accepteerbare “modellen”.

De auteurs van *More Than One Way* merkten op dat een groot percentage van de studenten in evangelicale colleges niet langer geloven dat zij die buiten Christus staan verloren zijn.

“De nieuwe bereidheid om openbaring te onderwerpen aan eigentijdse gevoeligheden, heeft de theologische onderbouw weggevreten voor een missionair geloof. Hunter’s vragenlijst vond dat slechts twee-derden van de studenten in evangelicale colleges geloven dat de enige hoop op de hemel door

---

¹ Universalisme: Alle mensen zullen uiteindelijk een positieve connectie en relatie met God hebben. Het geloof dat Gods genade iedereen ten deel zal vallen.

² Pluralisme: Systeem dat het naast elkaar bestaan van verschillende principes en overtuigingen erkent. Samenwerking van verschillende beginselen naast elkaar.

³ Het inclusivisme is een theologisch concept van bepaalde christelijke kerken, in het bijzonder de rooms-katholieke kerk, dat zegt dat elk mens een *anonieme* christen is en dat men hem kan beschouwen als dat hij een *impliciet* christelijk geloof heeft. In dit concept blijft ‘het christendom’ onderwijl de enige *ware* religie.

Bron: <http://fr.wikipedia.org/wiki/Inclusivisme>

⁴ Exclusivisme: stelsel van uitsluiting, van afzondering. <http://nl.wiktionary.org/wiki/exclusivisme>

persoonlijk geloof in Jezus Christus is. In toenemende mate zijn studenten in christelijke colleges beledigd wanneer zij de traditionele bewering horen dat redding enkel in Christus gevonden wordt” (Editors, *More Than One Way*, p. 11).

CLARK PINNOCK

Beschouw enkele uittreksels uit de verklaringen van Clark Pinnock:

“Toen ik een jonge gelovige was in de jaren (19)50, hielp **C.S. Lewis**⁵ me de relatie te begrijpen tussen Christendom en andere religies op een inclusivistische manier. Omdat ik hem vertrouwde als een orthodox denker, stond ik open voor zijn uitspraak dat hij Gods aanwezigheid kon detecteren onder andere geloven en dat hij geloofde dat mensen in andere religies konden gered worden omdat God onder hen aan het werk was. Zijn zienswijze werd voor mij wonderlijk samengevat in dat voorval in *The Last Battle*, het laatste boek van de Narniareeks, waar de heidense soldaat Emeth tot zijn verrassing leert dat Aslan [de leeuw die Jezus Christus vertegenwoordigt] zijn aanbedding van Tash aanziet als gericht tot hemzelf. Iedereen die dat voorval apprecieert is op zijn of haar weg naar inclusivistisch denken”.

“De andere invloed was Sir Norman Anderson, een geleerde in islamitisch recht en lange tijd leider van de InterVarsity Fellowship in Groot-Brittannië. In 1970 schreef hij een boek getiteld *Christianity and Comparative Religion*, dat in 1984 werd herzien en een nieuwe titel kreeg: *Christianity and World Religions*. Anderson leerde dat mensen konden gered worden alhoewel zij lidmaten waren van andere geloven, zo ongeveer op de manier waarop mensen werden gered in oudtestamentische tijden, los van een christelijke geloofsbelijdenis. Beide geleerden hielpen me als jonge student de enge kijk op andere geloven, karakteristiek voor het evangelicalisme, te vermijden” (*More Than One Way*, p. 107).

“Me bewegend van het parochiale en persoonlijke naar het wereldpodium, is de sleutelinvloed voor het inclusivisme ongetwijfeld het werk van het Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie⁶ in haar articulatie van deze leer. De geest van het hele Concilie was een van openheid naar de wereld en een zoeken naar de eenheid van de mensheid. ... Het standpunt daarin was andere religies te zien als opkomend vanuit de spirituele dimensie van geschapen leven en de verborgen aanwezigheid van God te zoeken in die sfeer. ... Als een inclusivist erken ik mijn schuld aan de katholieke kerk voor haar leiderschap in dit opzicht, en, als evangelical ben ik bezorgd dat het getoonde model overeenstemt met de Schrift. In overeenstemming met het Concilie, wil ik dat het model niet enkel theologisch coherent is, maar ook exegetisch wel onderbouwd” (*More Than One Way*, pp. 108,109).

“God is aan het werk geweest om mensen te redden vóór Jezus geboren was, en doet dit evenzo waar Jezus’ naam niet genoemd wordt. ... Geloof in Jezus de Redder van de wereld laat ruimte voor ons om open te staan en genereus te zijn jegens andere religieuze tradities. De Schrift moedigt ons aan om de kerk niet zozeer te zien als de ark, waar daarbuiten geen hoop op redding is, maar als de voorhoede van hen die de volheid van Gods genade hebben ervaren die voor alle mensen beschikbaar gemaakt is in Jezus Christus. ... Ik verwelkom de Saiva Siddhanta literatuur van het hindoeïsme, die een persoonlijke God van liefde looft, en de nadruk op genade die ik zie in de Japanse Shin-Shu Amida sekte. Ik respecteer ook de Boeddha als een rechtschapen man (Mattheüs 10:41) en Mohammed als een profeetfiguur in de stijl van het Oude Testament” (*More Than One Way*, pp. 110-111).

Dit is regelrechte ketterij. Pinnock geeft toe dat hij beïnvloed werd door **C.S. Lewis** en het rooms-katholieke Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie⁵. Het is interessant te zien hoe diep deze “evangelical” gedronken heeft uit de bron van het catholicisme.

ROB BELL⁷

⁵ C.S. Lewis, valse leraar: zie http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#cslewis1

⁶ Download Vaticanum II hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vcII.pdf>

⁷ Rob Bell, valse leraar: zie http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#robbell

Rob Bell is een ander voorbeeld van “evangelicals” die een vorm van universalisme leren. In een 2005-interview met *Beliefnet*, zei Bell: “de kerk moet ermee ophouden over iedereen te denken in termen van binnen of buiten, gered of niet gered, gelovige of ongelovige”. In zijn invloedrijk boek *Velvet Elvis*, dat populair is bij veel Southern Baptists, beschrijft Bell een huwelijk dat hij leidde voor twee heidense ongelovigen die hem vertelden dat “zij geen Jezus of God of Bijbel of religie ter sprake gebracht wilden horen”, maar zij wilden wel dat hij de dienst “echt spiritueel zou maken” (p. 76). Bell stemde in met deze belachelijke vraag en zei dat zijn heidense vrienden “resoneren met Christus, of zij dat erkennen of niet” (p. 92).

In zijn boek *Love Wins* uit 2011 pleit Bell voor universalisme, hoewel hij misschien ruimte heeft gelaten voor *sommige* mensen om een *tijdje* in een *soort hel* te belanden. Beschouw twee van de vele citaten die we als bewijs kunnen leveren:

“Deze benadrukking dat God verenigd en verzoend zal worden met alle mensen is een thema waarvoor de schrijvers en profeten telkens weer terugkeren. ...De God die Jezus ons leert geeft niet op totdat alles wat verloren was zal gevonden zijn. Deze God geeft gewoon niet op. Nooit” (*Love Wins*, Kindle location 1259-1287).

“De liefde van God zal elk hart doen smelten, en zelfs de meest ‘verdorven zondaars’ zullen uiteindelijk hun weerstand opgeven en zich tot God keren. En zo, te beginnen bij de vroege kerk, is er een lange traditie van christenen die geloven dat God uiteindelijk alles en iedereen zal herstellen” (*Love Wins*, location 1339-1365).

Bell beweert zelfs dat Sodom en Gomorra hersteld zullen worden (location 1057-1071, 1071-1082).

Bell heeft niets anders dan spot voor het evangelie dat Jezus stierf voor ’s mensen zonden en dat enkel zij die zich bekeren en geloven zullen gered worden.

“Wat gebeurt er als een vijftienjarige atheïst sterft? Was er een driejarige periode waarin hij een beslissing had kunnen nemen om zijn eeuwige bestemming te veranderen? Heeft hij zijn kans gemist? ... Wat had er precies moeten gebeuren in die periode van drie jaar om zijn toekomst te veranderen? ... Sommigen geloven dat hij een specifiek gebed had moeten opzeggen. Christenen zijn het er niet eens over wat dit gebed precies is, maar voor velen is het het essentiële idee dat de enige manier om in de hemel te komen erin bestaat om op een bepaald moment in je leven te bidden, God te vragen je te vergeven en God te vertellen dat je Jezus accepteert, dat je gelooft dat Jezus aan het kruis stierf om de prijs voor je zonden te betalen, en je naar de hemel wilt gaan als je sterft. Sommigen noemen dit ‘Christus aanvaarden’, anderen het ‘zondaarsgebed’ en weer anderen noemen het ‘gered worden’, ‘wedergeboren’ worden of ‘bekeerd’ worden” (*Love Wins*, locatie 129-143).

Richard Mouw, president van Fuller Theological Seminary, zei *USA Today* dat “Rob Bell’s *Love Wins* een fijn boek is en dat ik het in de grond eens ben met zijn theologie” (“The Orthodoxy of Rob Bell”, *Christian Post*, Mar. 20, 2011). Dit zegt ons hoe ver Fuller Seminary is afgeweken van zijn wortels in Charles Fuller’s “enkel door het bloed” evangelische bediening. Mouw stemt in met Bell dat het verkeerd is te zeggen: “Accepteer Jezus onmiddellijk, omdat als we 10 minuten van nu zouden sterven zonder het accepteren van dit aanbod, God u voor altijd zal straffen in het vuur van de hel”. Mouw zegt: “Wat soort van God presenteren we aan de mensen?” Het antwoord is: de God van de Bijbel en de God die gepredikt werd door de stichters van het Fuller Theological Seminary. Het zijn Bell en Mouw die de nieuwe god hebben. Mouw zegt dat nadat een bevriende rabbi stierf, hij “de hoop vasthield dat, wanneer de rabbi Jezus zou zien, hij zou erkennen dat het altijd Hij was in zijn leven, en dat Jezus hem zou verwelkomen in het hemelse rijk”. Zoiets lees ik nergens in mijn Bijbel, maar C.S. Lewis leerde precies datzelfde. Mouw zegt dat zij die de redding van Moeder Theresa in vraag stellen, louter omdat zij een vals evangelie geloofde, zichzelf zouden moeten schamen. Mouw laat blijken dat Bell’s critici gewoon mensen uit de hemel willen houden, wat duidelijk belachelijk en lasterlijk is. Mouw zou ons willen laten geloven dat hij meer medelijdend is dan Jezus, die erg ongezoeten stelde: “Als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3, 5).

Zowel Bell als Mouw klagen over hun “critici”, maar ze houden niet op met erg woest uit te vallen tegen “fundamentalisten”. Bell noemt het prediken van de hel “dodelijk”, “toxisch”, “liefdeloos”, “griezelig” en een “goedkope kijk op God”. Niets dan medelijdende, tolerante dialoog!

BILLY GRAHAM⁸

Sommige ‘conservatieve’ evangelicals bekritiseerden Rob Bell. John Piper tweette: “Tot ziens, Rob Bell”. Albert Mohler, Jr. van het Southern Baptist Seminary beschreef Bell's visie als ‘Fluwelen hel’. Maar waarom hebben deze mannen Billy Graham niet bekritiseerd?

Decennialang heeft hij gezegd dat het voor iemand mogelijk is gered te zijn zonder persoonlijk geloof in Jezus Christus, maar er kwam geen verontwaardiging vanuit het evangelicalisme, inbegrepen van Grahams eigen denominatie, de Southern Baptist Convention.

In een interview met *McCall's* magazine, januari 1978, getiteld “I Can't Play God Any More” zei Graham: “Ik geloofde dat heidenen in verafgelegen gebieden verloren waren - naar de hel gingen - als aan hen het Evangelie van Jezus Christus niet zou gepredikt worden. Ik geloof dat niet langer. ... Ik geloof dat er andere wegen zijn om het bestaan van God te erkennen - door de natuur, bijvoorbeeld - en talloze andere gelegenheden om ‘ja’ te zeggen tegen God”. In 1985 bevestigde Graham zijn geloof in het feit dat zij die zonder Christus zijn, gered kunnen worden. Los Angeles reporter David Colker vroeg Graham: “Wat met de mensen van andere geloven die goede levens leiden maar die geen geloof in Christus betuigen?” Graham antwoordde: “Ik ga dat aan de Heer overlaten. Hij zal dat beslissen” (*Los Angeles Herald Examiner*, July 22, 1985). In 1993, herhaalde Graham deze doctrine in een interview met David Frost. “En ik denk dat er een honger naar God is en mensen leven zo goed als zij kennis hebben, overeenkomstig het licht dat zij hebben. Wel, ik denk dat zij in een aparte categorie vallen dan mensen zoals Hitler en zij die God getrotseerd hebben, en een vuist naar Hem gemaakt hebben. ... Ik zou zeggen dat God, zijnde de God van genade, wij dit hier moeten laten rusten, en zeggen dat God een God is van genade en liefde, en hoe dat gebeurt weten wij niet” (*The Charlotte Observer*, Feb. 16, 1993).

In een interview met Robert Schuller in mei 1997, zei Graham opnieuw dat hij gelooft dat mensen in andere religies gered kunnen worden zonder bewust in Jezus Christus te geloven. **“Gods uitroepen van mensen uit de wereld voor Zijn naam, of zij nu komen uit de moslimwereld, of de boeddhistische wereld, of de christelijke wereld, of de ongelovige wereld, zij zijn leden van het lichaam van Christus omdat zij door God geroepen werden. Zij kunnen niet eens de naam van Jezus kennen maar zij weten in hun hart dat zij iets nodig hebben wat zij niet bezitten, en zij keren zich naar het enige licht dat zij hebben, en ik denk dat zij gered zijn, en dat zij met ons in de hemel zullen zijn”** (Televisie-interview van Billy Graham door Robert Schuller, broadcast in southern California, Saturday, May 31, 1997).

DE INVLOED VAN C.S. LEWIS OP DE EVANGELICALE DEGRADATIE VAN DE HEL

C.S. Lewis (1898-1963) werd een “Superstar” genoemd door *Christianity Today*. Een 1998 CT-opiniepeiling achtte Lewis de meest invloedrijke evangelicale schrijver, en in het licht van de miserabele spirituele-leerstellige-morele toestand van “evangelicalisme” vandaag, is dit een erg sprekende statistiek en beslist geen lof voor C.S. Lewis.

Een van de manieren waarop Lewis het evangelicalisme heeft beïnvloed, heeft betrekking op de fundamentele onderwerpen over de hel en de exclusiviteit van redding door de naam van Christus. Lewis zei dat het niet erg verkeerd zou zijn te bidden tot Apollo, ...” (C.S. Lewis to Chad Walsh, May 23, 1960, cited from George Sayer, *Jack: A Life of C.S. Lewis*, 1994, p. 378).

Lewis beweerde dat oprechte volgelingen van heidense religies kunnen gered worden zonder persoonlijk geloof in Jezus Christus (C.S. Lewis, *Mere Christianity*, HarperSanFrancisco edition, 2001, pp. 64, 208, 209). In de populaire *Chronicles of Narnia*⁹ reeks, die talloze kinderen heeft beïnvloed, leerde Lewis dat zij die oprecht de duivel dienen (genaamd *Tash*) in feite Christus (*Aslan*) dienen en uiteindelijk door God zullen geaccepteerd worden. “Maar ik zei, ‘Helaas, Heer, Ik ben geen zoon van u maar een dienaar van Tash’. Hij antwoordde: ‘Kind, alle dienst die je voor Tash gedaan hebt,

⁸ Billy Graham, valse leraar: zie http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#graham

⁹ C.S. Lewis, valse leraar: zie http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#cslewis1

reken ik als dienst voor mij gedaan”. ... Daarom, als enig man zweert bij Tash en zijn eed houdt omwille van de eed, dan is het bij mij dat hij heeft gezworen, alhoewel hij het niet weet, en ik ben het die hem beloon” (*The Last Battle*, chapter 15, “Further Up and Further In”).

Lewis ontkende ook de finaliteit van iemands bestemming bij de dood. Hij onderwees de mogelijkheid van bekering na dit leven. Dit is het thema van *The Great Divorce*. “Is het oordeel niet definitief? Is er werkelijk een uitweg uit de hel naar de hemel toe? ‘Het hangt af van de manier waarop u de woorden gebruikt. Als ze die grijze stad achter zich laten, zal het geen hel zijn geweest. Voor iedereen die ze verlaat, is het het Vagevuur. En misschien kunt u dit land beter niet de Hemel noemen. Niet de diepe hemel, begrijpt u” (*The Great Divorce*).

In dit boek leerde Lewis dat vragen als de finaliteit van het lot van de mens en het vagevuur en eeuwige lotsbestemmingen in dit huidige leven niet kunnen worden begrepen en we moeten ons er geen zorgen over maken.

“Je kan niets weten van het einde van alle dingen, of niets uitdrukbaars in die termen. Het kan zijn, zoals de Heer zei tot Lady Julian, dat alles goed zal komen, en alles zal goed komen, en alle soorten dingen zullen goed komen. Maar het is ongezond over zulke dingen te spreken ... omdat alle antwoorden bedriegen” (*The Great Divorce*, Kindle location 140-150).

In het licht van deze zienswijzen, is het niet verrassend dat Lewis geciteerd werd als een belangrijke invloed door evangelicals die zacht over de hel spreken en bijna-universalisten zijn.

Clark Pinnock zei: “Toen ik een jonge gelovige was in de jaren (19)50, hielp C.S. Lewis me de relatie begrijpen tussen Christendom en andere religies op een inclusivistische manier” (*More Than One Way? Zondervan*, 1996, p. 107).

Richard Mouw zegt: “Als mij de opdracht zou gegeven worden om een zorgvuldig theologisch essay te schrijven over ‘De eschatologie van Rob Bell’, dan zou ik beginnen met het uitleggen van de basics van Lewis’s perspectief over hemel en hel” (“The Orthodoxy of Rob Bell”, *Christian Post*, March 20, 2011).

In de sectie met erkentelijkheden in *Love Wins*, schrijft Rob Bell: “... aan mijn ouders, Rob en Helen, omdat zij mij aanraadden C.S. Lewis te lezen toen ik op de middelbare school zat”. Hoed u voor C.S. Lewis. Dat hij even geliefd is bij “conservatieve evangelicals”, hel-ontkennende emergents, christelijke rockers; rooms-katholieken, mormonen, en zelfs sommige atheïsten, spreekt boekdelen voor hen die oren hebben om te horen!

Er is werkelijk niets wat Rob Bell vandaag leert dat niet eerst geleerd werd door C.S. Lewis.

DE TOESTAND VAN DE ONGELOVIGEN VOLGENS EFEZIËRS

Efeziërs hoofdstuk 2 laat geen twijfel bestaan over de toestand van hen die buiten Christus staan.

“Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, ² waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, ³ onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen. ... ¹² dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. ¹³ Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen” (Efeziërs 2:1-3, 12-13).

Dit is een beschrijving van elk individu dat niet levend gemaakt werd in Christus. Hij is:

1. Geestelijk dood (Ef. 2:1)
2. Onder Satans controle (Ef. 2:2)
3. Kinderen van de ongehoorzaamheid (Ef. 2:2)
4. Gedomineerd door het vlees (Ef. 2:3)
5. Kinderen des toorns (Ef. 2:3)
6. Zonder Christus (Ef. 2:12)

7. Vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte (Ef. 2:12)
8. Zonder hoop (Ef. 2:12)
9. Zonder God (Ef. 2:12)
10. Veraf van God (Ef. 2:13)

Nergens leert de Schrift dat zij die buiten Jezus Christus staan kunnen gered worden los van de kennis van het Evangelie en persoonlijk berouw, bekering en geloof.

Dit is het wat gemotiveerde echte christelijke zendingsorganisaties heeft gemotiveerd doorheen de eeuwen. Paulus predikte Christus tot de heidenen omdat hij geloofde dat zij verloren waren en op weg naar de hel. Hij geloofde dat het Evangelie van Jezus Christus alleen de kracht van God is tot redding (Romeinen 1:16).

UNIVERSALISME ONTKENT WAT DE BIJBEL LEERT OVER:

- 1) De verloren toestand van de mens (Romeinen 3:10-18; Efeziërs 2).
- 2) De noodzaak van nieuwe geboorte (Johannes 3:16).
- 3) Christus' waarschuwingen aangaande de hel (b.v. Markus 9:43-48).
- 4) Het oordeel voor de Grote Witte Troon (Openbaring 20:11-15).
- 5) De noodzaak van evangelieverkondiging (Markus 16:15, 16; Mattheüs 28:19; Handelingen 1:8).

Modernisten en vele evangelicals bespotten deze positie als zijnde simplistisch en niet-intellectueel. Zij hebben nog gelijk ook. Gezonde bijbelse doctrine IS simpel, in tegenstelling tot "intellectualisme". Ik prijs God dat dit zo is, en dat een mens geen "geleerde" moet zijn om de waarheid te begripen.

Gezonde bijbelse opleiding is belangrijk, maar intellectualisme is vervloekt!

Zie verder:

- o Rubriek "Eeuwige straf of alverzoening": <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm>
- o Rubriek "Het dodenrijk en de dood": <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#dodenrijk>

De **hel** wijst op de slechtheid van de zonde

Jezus beschreef de hel als "vuur" (Mattheüs 25:41) en een plaats van "pijn" (vs. 46). De hel is een plaats van vergelding, retributie, waar Gods **gerechtigheid** wordt gediend voor begane misdaden.

De strafmaat moet dus aangepast zijn aan de misdaad.

De miserie en kwelling van de hel wijzen op de slechtheid van de zonde.

Zij die opstaan tegen de leer van de hel, als dat die buitensporig is, verraden hun ontoereikend besef van de **slechtheid van de zonde**. Indien zondaars aan iets minder zouden overgeleverd worden dan de hel, zou dat een falen betekenen van Gods gerechtigheid.

Gods **liefde** en **gerechtigheid** komen samen in het kruis. Zonder bekering en aanneming van Jezus' offer aan het kruis **blijft** Gods toorn op de ongelovige – Johannes 3:36.